

Batean kale, bestean bale

Aurreko Kurikean esandakoa errepikatu beharrean gaude. Ez dirudi lekeitiarri kulturak orokorrean, eta ondareak partikularrean, arduratzen gaituztenik. Postal eta argazki zaharrak *uatsapez* edo *feisbukez* elkar trukatzea nahikotzat ematen dugu. Ondarea babesteko lehenago ezagutu egin behar da, hau da, ikertu egin behar da eta gero zabaldu, erakutsi. Zer erakutsiko dugu ez bada ezer ikertu azkenengo hirurehun urteetan, harako harako Deskribapen anonimoa idatzi zenetik? Esageratzen ari garela, baliteke, baina dauzkagun artxibo bikainei egurra ez ematea! Zer edo zer dakigula gure historiaz eta konformatu egingo gara? Badakizue zenbat ez dugun ezagutzen? Ez zaigu heroia salbatzailea kanpotik etorriko, deitu Aldundia, deitu Jaurlaritza, guk geuk egin beharko genuena egitera.

Hor daukagu 2025eko urteurrena, prepara bolanderak, txurruntxurrunkak eta pasakalleak (ez daukagu ezer horien kontra); *ze eingo jako ba, xaukena xauk/n* (Oñatin). Kulturaren kontra ez dago inor, jakina, baina alde be, horrenbeste. Noiz konturatuko gara ondarean gastatzea, gastua barik inbertsioa dela? Eta dirurik ez balu emango ere, –eta ez da kasua–, gure hurrengoei zor diegu. Zer jakingo genuke gure aurrekoek zaindu izan ez balituzte gure artxiboek? Zelan egongo ginateke hain harro –lekatzar harruk– gure aurrekoek herria eta bere eraikinak ez balituzte zaindu ba?

Baina kontuz, ez diegu erakundeei bakarrik errua bota, guk geuk be esaterako ez genion Ondarzabal itsasontziari konponbiderik aurkitu. Lekeitiarren patxada sekularren kontra gaude, ea behingoz lortzen dugun nagi horrekin amaitzea, Slow City-a ez dezadan Lazy Town bihurtu.

Purgatorioa

Betikoa, purgatorioa topera. Ez da erraza gauzak martxan jartzea, baina zelan egiten dira ba beste leku batzuetan? Albaolako zoroak zelan jarri dute martxan hainbat proiektu? Erraz, ez direlako lekeitiarrak. Baten bat haserretuko zaigu, baina egia da. Beste gauza askotarako balioko dugu baina...

Infernua

Mendieta ontziola infernua kokatu genuen, eta badirudi hortik atera behar dugula. Aterako dugu, baina ezin dugu zerura oraindik eraman. Egitura sendotu da, baina lehen pausotxo baina ez da, esaterako teilatua jaustear dago. Interesgarria izango litzateke haren errespetuzko berregitea eta Lekeitioko untzigintzaren azterketa sakona egitea.

Zorionez astakerien garaia joan zen eta ez daukagu ezer infernura eramateko.

Zerua

Onena beti amaierarako utzi behar da, ondo amaitxu, ondo kontau. Hainbeste kexa eta protesta ostean seguru eskertuko duzuela.

Zer –edo nor– ekarriko dugu zerura, ba? Formalak izan direnak, jakina. Aurten gure eta zuon txaloak merezi duten aingerutxoak dira: Kurikeroak (astoa beti aurretik), Ander Plaza “gaztea”, Jose Mari Arriola notarioa, Aitor Gonzalez Gato (hau Kuriken parientea, antza), Gabikeneko Iturbe anaiak, Garraitzeroak, eta ADES taldeko espeleologoak. Eta zer egin dute, bada?

Astoek hauxe esku arten daukazuen Kurik III, ondo kostata bera. Aitor Gonzalez Gatok Lekeitioko harresiaren gaineko liburu bat argitaratu berri du, bere kabuz, inoren laguntza barik! Arriolak, berriz, Zita enperatriza eta orduko Lekeitio ekarri dizkigu beste behin (bigarren zatia). Gabikenekoek Lekeitioko hezkuntzari, lehenari eta orainari, eman diote errepasoa. Ezin ahaztu Ander Plazak egin duen lana Lekeitioko Udalak ateratako beka baten bidez: Udal Artxiboko arduradunaren laguntzaz, herriaren gaineko kultur eta natur ondarearen gaineko fitxa batzuk egin ditu, ikastetxeetako irakasleek erabil ditzaten gure txiki eta gazteei ondarearen balioa irakasteko. Txikitatik landu behar da ondarearen gaineko sentsibilitatea. Atabakako garraitzeroek eurenean jarraitzen dute, piraten altxorra aurkitu arte!

ADES taldekoak be ez dira makalak. Opari digutena ezin ahaztuzkoa da (ze harro dago Kurik!). Erakundeek ez diete estimatzen behar beste, ze lastima!

Portzierto ez diegu meritorik kendu nahi, baina guk ere zerbait lagundu genien. Gogoratzen duzue Kurik II.eko Beti eskamak kentzen artikulua? Bada, 11. orrialdean agertzen zen menhir edo harritzar horretan agertzen zen Armintxe kobazuloa Santa Katalinako kobazulotik 2,1 km-ra. Kontixu, espeleologoek gure aldizkarian irakurrita aurkitu zuten grabatuok.

Eta amaitzeko aipatu erromatarren garaiko aztarnak agertu direla, baina susmoa dugula halakoak poza barik etsipena dakartela, gure agintarientzat gogaikarriak direlako, besteak beste, obrak eta abar luzatzen dituztelako. Non eta Slow Cityn!

